

Jurisprudentie – II. Wabo c.a.

TBR 2020/133

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State, 6 mei 2020, No. 201903662/1/A1, ECLI:NL:RVS:2020:1185 (Handhaving garage Alphen)

(Mr. D.A.C. Slump, mr. E. Steendijk en mr. A.J.C. de Moor-van Vugt)

Wabo: art. 2.1 sub a en c; Bor: art. 2 Bijlage II

Handhaving garage, vertrouwensbeginsel, toezegging, belangenafweging

Met gastnoot T. Groot, Red.¹

Overwegingen Inleiding

1. Appellant sub 1 is eigenaar en bewoner van de woning op het perceel. In 2015 heeft hij de houten schuur in de zuidoosthoek van het perceel vervangen door een garage en berging met een kap (hierna: de garage). De garage is aan een zijde open. (appellant sub 1) gebruikt de garage om zijn oldtimers daarin te stallen en te restaureren. (appellant sub 2) woont op het perceel (locatie 2) te Alphen dat grenst aan het perceel en heeft handhaving van het bestemmingsplan gevraagd.

Vast staat dat voor de garage een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a en c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) is vereist en dat die niet is verleend. In het ter plaatse geldende bestemmingsplan 'Kom Alphen' zijn aan het perceel de bestemmingen 'Wonen' en 'Bos - 1' en de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie' toegekend. De garage is gebouwd op het gedeelte van het perceel met de bestemming 'Bos - 1'. Vast staat dat de garage in strijd is met het bestemmingsplan, omdat op de gronden met de bestemming 'Bos' geen gebouwen zijn toegestaan. Het college is niet bereid om voor de garage alsnog een omgevingsvergunning te verlenen en heeft mede daarom bij het besluit van 20 maart 2018 besloten tot handhaving.

Het college heeft zich bij het besluit van 4 september 2018 op het standpunt gesteld dat bij nader inzien niet in redelijkheid kon worden gehandhaafd, omdat bij (appellant sub 1) destijds gerechtvaardigde verwachtingen zijn gewekt dat geen omgevingsvergunning is vereist voor de bouw van de garage.

Volgens het college heeft (appellant sub 1) voorafgaand aan de bouw van de garage mogen vertrouwen op de uitlatingen daarover van een ambtenaar. Het college heeft het belang van (appellant sub 1) bij de honorering van de gerechtvaardigde verwachtingen zwaarder laten wegen dan het belang dat gediend is met handhavend optreden. Het college heeft daarom het besluit van 20 maart 2018 herroepen.

De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak overwogen dat het college zich weliswaar terecht op het standpunt heeft gesteld dat destijds bij (appellant sub 1) de gerechtvaardigde verwachting is gewekt dat een omgevingsvergunning niet was vereist, maar dat het ten onrechte heeft geconcludeerd dat deze verwachting dient te worden gehonoreerd. Volgens de rechtbank heeft het college bij de beantwoording van de vraag of andere belangen aan het honoreren van de gewekte verwachting in de weg staan, onvoldoende gewicht toegekend aan het algemene belang. Bovendien heeft het college de belangen van (appellant sub 2) ten onrechte niet betrokken bij de belangenafweging. Volgens de rechtbank wegen het algemeen belang en de belangen van (appellant sub 2) zo zwaar dat het besluit op bezwaar niet in stand kan blijven.

De rechtbank heeft het college daarnaast opgedragen een nieuw besluit te nemen. Daarbij heeft zij het college in de gelegenheid gesteld alsnog te beslissen op het in bezwaar door (appellant sub 1) gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel, waaraan het college in het vernietigde besluit op bezwaar niet is toegekomen, omdat het beroep op vertrouwensbeginsel volgens hem slaagde.

Appellant sub 1 en appellant sub 2 kunnen zich om verschillende redenen niet met de uitspraak verenigen. (appellant sub 1) acht het onjuist dat de rechtbank het besluit op bezwaar heeft vernietigd. Volgens hem heeft het college de gerechtvaardigde verwachtingen terecht gehonoreerd. (appellant sub 2) vindt dat de rechtbank terecht het besluit op bezwaar heeft vernietigd, maar ten onrechte heeft overwogen dat bij (appellant sub 1) gerechtvaardigd verwachtingen zijn gewekt.

(...)

Vertrouwensbeginsel

3. Appellant sub 2 betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat bij (appellant sub 1) de gerechtvaardigde verwachting is gewekt dat de garage zonder omgevingsvergunning gebouwd mocht worden. Hij voert aan dat de infor-

¹ Thom Groot is als advocaat verbonden aan Stijl Advocaten. Deze noot is geschreven op persoonlijke titel, en afgerond op 23 september 2020.

matie die (appellant sub 1) destijds aan de ambtenaar heeft verstrekt over het gebouw dat hij voornemens was te bouwen, onvoldoende concreet is. De verstrekte tekening betreft slechts een kadastrale tekening en niet een bouwtekening. Over de nokhoogte van het te bouwen gebouw is geen informatie verstrekt, terwijl die wel nodig is om te kunnen bepalen of het gebouw omgevingsvergunningsvrij kan worden gerealiseerd, aldus (appellant sub 2). (appellant sub 1) kon er daarom volgens hem niet gerechtvaardigd op vertrouwen dat de garage voldeed aan de vereisten van artikel 2, derde lid, onder b, van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht en een omgevingsvergunning daarom niet was vereist.

3.1. Voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel is vereist dat de betrokkene aannemelijk maakt dat van de zijde van de overheid toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit de betrokkene in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht afleiden of en zo ja, hoe het bestuursorgaan in een concreet geval een bevoegdheid zou uitoefenen. Verder is vereist dat de toezegging, andere uitlating of gedraging aan het bevoegde bestuursorgaan kan worden toegerekend. Dat is het geval indien de betrokkene in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht veronderstellen dat degene die de uitlating deed of de gedraging verrichtte de opvatting van het bevoegde orgaan vertolkte.

Appellant sub 1 heeft voorafgaand aan het bouwen van de garage contact opgenomen met een medewerker van de gemeente Alphen-Chaam met de vraag of een omgevingsvergunning nodig is. In een e-mailbericht van 16 april 2015 heeft (ambtenaar), werkzaam bij de Cluster Vergunningverlening van de gemeente, (appellant sub 1) het volgende medegedeeld: 'M.i. kun je het nieuwe bijgebouw zonder vergunning oprichten. Ik heb de tekeningen aan de landelijke wetgeving voor vergunningvrij bouwen getoetst. Het bijgebouw voldoet aan artikel 2 lid 3 onder b van Bijlage II van het Besluit omgevingsrecht.'

Vast staat dat (ambtenaar) beschikte over twee door (appellant sub 1) verstrekte kadastrale kaarten: één met daarop weergegeven de bestaande bebouwing op het perceel en de omgeving daarvan en één met daarop weergegeven het perceel en omliggende percelen en waarop handmatig een gebouw is ingetekend. (appellant sub 1) heeft ter zitting te kennen gegeven dat hij telefonisch aan (ambtenaar) informatie over de afmetingen van garage heeft doorgegeven. Onder deze omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat (appellant sub 1) de relevante feiten en omstandigheden destijds onjuist of onvolledig heeft weergegeven. Anders dan waarvan (appellant sub 2) uitgaat, is het niet vereist dat een bouwtekening is verstrekt.

Gelet op de inhoud van het e-mailbericht zijn uitlatingen gedaan waaruit (appellant sub 1) redelijkerwijs kon en mocht afleiden dat geen omge-

vingsvergunning nodig was voor het bouwen van de garage.

Niet in geschil is dat (appellant sub 1) kon en mocht veronderstellen dat (ambtenaar) de opvatting van het college vertolkte.

Gelet op wat hiervoor staat, heeft de rechtbank terecht overwogen dat (appellant sub 1) de gerechtvaardigde verwachting mocht hebben dat geen omgevingsvergunning nodig was voor het bouwen van de garage. Gelet daarop mocht hij ervan uitgaan dat het college niet handhavend zou optreden. Het betoog van (appellant sub 2) faalt.

3.2. Appellant sub 1 betoogt dat de rechtbank er ten onrechte van is uitgegaan dat afzien van handhavend optreden in dit geval kan leiden tot precedentwerking. Verder betwist (appellant sub 1) dat bij (appellant sub 2) de gerechtvaardigde verwachting is gewekt dat zal worden gehandhaafd. Ook acht hij het onjuist dat de rechtbank van betekenis heeft geacht dat (appellant sub 2) ingeval van waardevermindering van zijn perceel of woning geen aanspraak zal kunnen maken op nadeelcompensatie. Hij stelt dat ook als omgevingsvergunning zou zijn verleend voor de garage, het door (appellant sub 2) geleden nadeel te gering zou zijn voor compensatie. De rechtbank heeft volgens (appellant sub 1) ten onrechte niet bij zijn oordeel betrokken dat het zicht van (appellant sub 2) op de garage is ontstaan doordat (appellant sub 2) bomen heeft gekapt en een haag van 6 meter die het zicht van (appellant sub 2) op de garage bemlemmerde, heeft teruggebracht tot een hoogte van 1,5 meter. De rechtbank heeft ten onrechte niet bij de beoordeling van het besluit op bezwaar betrokken dat de bouwkosten van de garage ongeveer € 86.000,00 bedragen en hij schade zal lijden, indien zijn gerechtvaardigde verwachtingen niet worden gehonoreerd, aldus (appellant sub 1). De rechtbank heeft naar zijn opvatting daarom ten onrechte overwogen dat het besluit op bezwaar niet in stand kan blijven.

3.3. Dat sprake is van gerechtvaardigde verwachtingen betekent niet dat daaraan altijd moet worden voldaan. Zwaarder wegende belangen, zoals het algemeen belang of de belangen van derden, kunnen daaraan in de weg staan. Bij deze belangenafweging kan ook een rol spelen of de betrokkene op basis van de gewekte verwachtingen handelingen heeft verricht of nagelaten als gevolg waarvan hij schade heeft geleden of nadeel heeft ondervonden. Indien er zwaarder wegende belangen in de weg staan aan honorering van het gewekte vertrouwen kan voor het bestuursorgaan de verplichting ontstaan om de geleden schade te vergoeden als onderdeel van de besluitvorming.

3.4. Niet in geschil is dat tegenover het belang van (appellant sub 1) bij behoud van de garage het algemeen belang staat dat bij handhaving van de geldende regels. Wettelijke regels over omgevingsvergunningplicht en het be-

stemmingsplan dienen te worden nageleefd. Daarmee is een goede ruimtelijke ordening gediend.

Aan het belang van het voorkomen van precedentwerking komt minder betekenis toe dan de rechtbank daaraan heeft toegekend. Er zal zich immers niet snel een situatie voordoen die in relevant opzicht gelijk is aan de situatie van (appellant sub 1).

De Afdeling overweegt dat, anders dan waarvan de rechtbank is uitgegaan, tegenover (appellant sub 2) geen toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan, waaruit hij redelijkerwijs kon en mocht afleiden dat het college handhavend zou optreden tegen de garage. In het door de rechtbank van belang geachte e-mailbericht van 27 maart 2017 informeert een ambtenaar van de afdeling Beleidsontwikkeling RO (appellant sub 2) over de stand van zaken met betrekking tot de garage. In het e-mailbericht staat dat is geadviseerd om de garage niet te legaliseren en dat het dossier is overgedragen aan het Cluster Handhaving. De medewerker geeft te kennen dat hij niet weet wat de planning is en welke prioriteit de zaak heeft. Het e-mailbericht wordt afgesloten met de mededeling dat, indien (appellant sub 2) meer informatie wil, hij contact op kan nemen met een medewerker van het Cluster Handhaving. Het e-mailbericht van 27 maart 2017 bevat hiermee geen toezegging of andere uitlating over de toepassing van de bevoegdheid tot handhaving.

Het vorenstaande laat echter onverlet dat de rechtbank terecht ervan is uitgegaan dat (appellant sub 2) belang heeft bij handhaving en dat zijn belang door het college had moeten worden betrokken bij de belangenafweging. (appellant sub 1) heeft niet betwist dat er vanuit de woning van (appellant sub 2) en diens perceel zicht bestaat op de garage. Dat (appellant sub 2) bomen zou hebben gekapt en een haag in hoogte zou hebben teruggebracht, leidt er niet toe dat de rechtbank aan het belang van (appellant sub 2) geen of minder gewicht had moeten toekennen. Dit maakt immers niet dat (appellant sub 2) geen zicht heeft op de garage. Verder heeft de rechtbank terecht van belang geacht dat het perceel en de woning van (appellant sub 2) in waarde kunnen verminderen door de aanwezigheid van de garage. De garage staat in het zicht op korte afstand van het perceel van (appellant sub 2). Of (appellant sub 2) al dan niet in aanmerking komt voor nadeelcompensatie doet er niet aan af dat de woning en het perceel van (appellant sub 2) in waarde kunnen verminderen.

Gelet op het algemeen belang en het belang van (appellant sub 2) heeft de rechtbank terecht overwogen dat deze belangen zwaarder wegen dan het belang van (appellant sub 1) bij behoud van de garage. De rechtbank heeft daarom terecht geconcludeerd dat het college niet in redelijkheid van handhavend optreden heeft kunnen afzien.

Een te nemen handhavingsbesluit heeft tot doel de overtreding ongedaan te maken en zal in dit geval kunnen strekken tot verwijdering van de garage.

Daardoor zal (appellant sub 1), die de garage heeft gebouwd op basis van de door het college gewekte gerechtvaardigde verwachting dat daarvoor geen omgevingsvergunning was vereist, schade lijden. De rechtbank is er ten onrechte aan voorbijgegaan dat voor het college bij handhaving de verplichting kan ontstaan om de door (appellant sub 1) te lijden schade te vergoeden als onderdeel van de besluitvorming. Omdat het college geen aanleiding meer zag tot handhaving over te gaan, is het bij het door de rechtbank vernietigde besluit op bezwaar niet toegekomen aan het innemen van een standpunt over vergoeding van schade die (appellant sub 1) zou lijden bij handhavend optreden. Het college zal bij het nemen van een nieuw besluit op bezwaar daarover alsnog moeten beslissen. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Het betoog van (appellant sub 1) slaagt.

Conclusie

4. Gelet op wat hiervoor staat, is het hoger beroep van (appellant sub 2) ongegrond. Het hoger beroep van (appellant sub 1) is gegrond.

Het college dient met inachtneming van de uitspraak van de Afdeling en de uitspraak van de rechtbank voor zover deze niet en/of tevergeefs is aangevochten, een nieuw besluit te nemen. Dat betekent dat het college bij het nieuw te nemen besluit op bezwaar ook de vraag of de schade van (appellant sub 1) vergoed moet worden, dient te beantwoorden.

5. Met het oog op een efficiënte afdoening van het geschil ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 8:113, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht te bepalen dat tegen het nieuw te nemen besluit slechts bij haar beroep kan worden ingesteld. (*Enz., enz., Red.*)

NOOT

1. Wat nu als X erop vertrouwt dat zijn nieuw gebouwde garage mag blijven staan, terwijl buurman Y erop vertrouwt dat die garage wordt verwijderd? Voor deze kwestie van 'conflicterend vertrouwen' zag het college van burgemeester en wethouders van Alphen-Chaam zich gesteld in de hier geannoteerde zaak.² Volgens het college was bij X gerechtvaardigd vertrouwen gewekt dat aan het college kon worden toegerekend en dat moest leiden tot nakoming, dat is afzien van handhaving. Oftewel, stappen 1, 2 én 3 van het vertrouwensbeginsel werden door X succesvol doorlopen.³ Voor buurman Y gold een ander scenario; reeds stap 1 leidde tot de conclusie dat een beroep op het vertrouwensbeginsel

² Tevens verschenen in AB 2020/311 m.nt. Koenraad, JB 2020/135 m.nt. Albers en JM 2020/72 m.nt. Blokvoort.

³ Zie de conclusie van A-G Wattel van 20 maart 2019, ECLI:NL:RVS:2019:896 en ABRvS 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1694, AA20190999 m.nt. Marseille en De Graaf, AB 2019/302 m.nt. Damen, BR 2019/67 m.nt. De Haan, JB 2019/124 m.nt. Albers, JM 2019/103 m.nt. Haakmeester (Amsterdamse dakopbouw).

ongegrond was (geen toezegging). In hoger beroep kwam de Afdeling, zo is in de hier geannoteerde uitspraak te lezen, tot een ander oordeel. X doorliep weliswaar stappen 1 en 2 (toezegging en toerekening), maar de derde stap (de belangenafweging) pakte toch in het voordeel uit van Y.

2. Ondanks dat de derde stap niet succesvol wordt doorlopen, komt X in deze procedure verder dan de meesten.⁴ In de in dit jaar tot dusverre openbaar gemaakte uitspraken in het omgevingsrecht telde ik zes uitspraken waarin de eerste twee stappen succesvol worden gezet.⁵ De hier geannoteerde uitspraak is daar één van. Ter vergelijking: ik telde in totaal 60 in dit jaar openbaar gemaakte omgevingsrechtelijke uitspraken waarin een beroep werd gedaan op het vertrouwensbeginsel.⁶ Het is dus zeldzaam dat een burger/bedrijf gerechtvaardigd vertrouwen toekomt dat toerekenbaar is aan het bevoegd bestuursorgaan. Waaraan is dat te wijten? Bestudering van de omgevingsrechtelijke uitspraken in dit jaar over het vertrouwensbeginsel leert dat in veruit de meeste gevallen de eerste stap niet succesvol kan worden gezet. Hoewel de redenen talrijk zijn, is er wel een zekere categorisering in aan te brengen. Ik doe daar in deze annotatie in elk geval een poging toe.⁷

3. De eerste categorie die kan worden onderscheiden is die waarin de gedraging, uitlating en/of toezegging te algemeen van aard is. De voor een succesvol beroep op het vertrouwensbeginsel vereiste mate van *concreetheid* ontbreekt. Een voorbeeld hiervan biedt de uitspraak van 29 januari 2020, waarin de Afdeling oordeelde dat uit (algemeen) beleid geen gerechtvaardigd vertrouwen voor de door appellante onwenselijk geachte aanleg van een windpark kon worden ontleend.⁸

4. Een tweede categorie is die waarin de gedraging, uitlating en/of toezegging niet *specifiek* ziet op de door een appellant gewenste activiteit. In die gevallen is er wel-

iswaar iets gezegd of gedaan door of namens het bestuursorgaan, maar ziet dit niet specifiek (genoeg) op hetgeen de appellant voor ogen heeft. De uitspraak van 8 januari 2020 biedt daarvan een voorbeeld.⁹ In die zaak beriep appellante zich op het vertrouwensbeginsel omdat bij hem het vertrouwen was gewekt dat een mestplaats zou worden vergund. Dit vertrouwen zag volgens de Afdeling echter niet op de mestplaats zoals door appellante was gerealiseerd; de mestplaats was namelijk anders gesitueerd dan was toegestaan volgens de toezegging van het bevoegd gezag.¹⁰

5. Een derde categorie heeft betrekking op situaties waarin gelet op de fase waarin een gedraging, uitlating en/of toezegging is gedaan appellante had moeten weten dat de bevoegdheid niet op de door hem voorgestane wijze zou worden aangewend. De fase brengt een zekere voorwaardelijkheid mee. Dit kan omdat de gedraging, uitlating of toezegging reeds lang geleden en in elk geval vóór de gewenste activiteit is gedaan. Een voorbeeld daarvan biedt de uitspraak van 5 februari 2020 waarin de Afdeling oordeelt: 'uit de enkele omstandigheid dat een ambtenaar ongeveer acht tot tien jaar geleden in zijn algemeenheid zou hebben gesteld dat er op dat moment geen plannen waren voor vernieuwing en opschaling van de huidige windturbines, kan niet worden afgeleid dat deze plannen er ook in de toekomst niet zullen zijn.'¹¹ Een ander voorbeeld van de fase-benadering biedt de uitspraak van 11 maart 2020.¹² In die uitspraak oordeelde de Afdeling dat het feit dat een ambtenaar op dat moment geen belemmeringen zag, onvoldoende basis biedt voor gerechtvaardigd vertrouwen.¹³ Soms hangt het voorbehoud vanwege de fase van besluitvorming samen met de heroverweging in bezwaar, in de woorden van de Afdeling: 'Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 december 2013, ECLI:NL:RVS:2013:2635), is het college naar aanleiding van een tegen een besluit gemaakt bezwaar op grond van artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht (...) gehouden tot een volledige heroverweging van dat besluit. Die gehoudenheid tot een volledige heroverweging kan met zich brengen dat het college terug moet komen van een standpunt dat het bij het besluit tot vergunningverlening heeft ingenomen.'¹⁴

6. In het verlengde van deze categorie ligt de vierde categorie: de situatie waarin een (expliciet) voorbehoud is gemaakt. Dit voorbehoud kan bijvoorbeeld in een overeenkomst zijn neergelegd, zoals in de uitspraak van 26 februari

4 Zie ook mijn annotatie in AB 2020/302 bij ABRvS 1 april 2020, ECLI:NL:RVS:2020:953 over stap 3 van het vertrouwensbeginsel.

5 ABRvS 1 april 2020, ECLI:NL:RVS:2020:953, AB 2020/302 m.nt. Groot, ABRvS 1 april 2020, ECLI:NL:RVS:2020:956, ABRvS 22 april 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1128, AB 2020/271 m.nt. Van Ravels, BR 2020/50 m.nt. Kortmann, JB 2020/134 m.nt. Albers, TBR 2020/95 m.nt. Wiersma, ABRvS 10 juni 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1362, TBR 2020/109 m.nt. Groot en ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2175.

6 Via www.rechtspraak.nl zocht ik op 'vertrouwensbeginsel' in de periode 1 januari 2020 tot en met 20 september 2020. Ik selecteerde de uitspraken van de Afdeling van de Ruimtelijke ordeningskamer (eindigend op een zaaknummer met R1, R2, R3 of R4) en van de Algemene kamer, unit A1 (inmiddels samengevoegd tot de Omgevingskamer).

7 Waarmee ik overigens niet de indruk wil wekken dat er steeds maar een reden is om te oordelen dat geen sprake is van gerechtvaardigd vertrouwen. Dikwijls zijn daar meerdere redenen voor. De categorisering is evenwel bedoeld om meer grip te krijgen op die redenen.

8 Het gaat er hier dus om dat niet is gezegd noch de indruk is gewekt dat zal worden meegewerkt of gehandeld conform de wens van appellante. Dit kan zijn omdat de informatie te algemeen is of omdat geen sprake is van een *harde* toezegging. Zie: ABRvS 29 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:301, *Men R* 2020/71 m.nt. Arentz, alsmede ABRvS 18 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:817, ABRvS 25 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:872, ABRvS 13 mei 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1223, ABRvS 3 juni 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1327, ABRvS 10 juni 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1372 en ABRvS 22 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1761.

9 ABRvS 8 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:32.

10 Zie ook: ABRvS 15 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:90, AB 2020/243 m.nt. Groot, ABRvS 18 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:809, ABRvS 15 april 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1065, ABRvS 19 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1970 en ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2078.

11 ABRvS 5 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:375. Zie ook ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2187.

12 ABRvS 11 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:734, TBR 2020/94 m.nt. Groot.

13 Zie ook ABRvS 1 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1519, ABRvS 8 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1600, ABRvS 22 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1766 en ABRvS 19 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1971.

14 Bijvoorbeeld: ABRvS 5 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1867.

2020.¹⁵ Maar ook kan het tijdens een overleg zijn gezegd, zoals in de uitspraak van 15 juli 2020.¹⁶ Op de voorzichtigheid in de formulering ligt in die zaken het accent.¹⁷

7. Een vijfde categorie is de situatie waarin aan het 'stiltzitten' van het bevoegd gezag geen gerechtvaardigd vertrouwen mag worden ontleend. Dikwijls doen appellanten een beroep op dit stiltzitten. De gedachte is dat nu het bevoegd gezag toch op de hoogte was van activiteit X en daartegen niets onderneemt, het bevoegd gezag daarmee instemt. Nee, zegt de Afdeling, dat is niet het geval.¹⁸

8. Tot slot, de zesde categorie. Deze komt vaak voor, dat is dat appellant zijn beroep onvoldoende heeft onderbouwd, zodat niet aannemelijk is dat er gedragingen, uitlatingen en/of toezeggingen zijn gedaan. Het gaat in die situaties er dus om dat niet aan de bewijslast wordt voldaan door appellant.¹⁹

9. Wat leert nu het bovenstaande voor de hier geannoteerde uitspraak? De uitslag is weliswaar voor X negatief, maar hij komt verder dan de meesten. Een schrale troost, dat wel. Hopelijk voor deze appellant wordt die troost in harde euro's vertaald.

T. Groot

licentie verstrekt aan:
 Stijladvocaten@li.nl
 IBR Publicatie - 12-10-2020

¹⁵ ABRvS 26 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:580, TBR 2020/81 m.nt. Groot en ABRvS 22 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1759.

¹⁶ ABRvS 15 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1636. Zie ook: ABRvS 15 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:118 en ABRvS 5 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1878.

¹⁷ ABRvS 11 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:713.

¹⁸ Bijvoorbeeld: ABRvS 8 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1577 en ABRvS 3 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1851.

¹⁹ Bijvoorbeeld: ABRvS 19 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:498, ABRvS 15 juli 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1663, ABRvS 19 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2004, ABRvS 26 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2035 en ABRvS 2 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2087.